

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Mattheo ep[iscop]o. Cap[itulum]. Ivij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

gem verbo et opere refouebat: multisq; miraculis conuincabatur. Dum autem quadam nocte in ecclesia sancti petri oraret: et necessitate naturalis compulsus exiret: diabolus eum terrere uolens sibi apparuit: quem sanctus edicto signo crucis effugauit. Cui demon in aere comminatus est: quod mundum inueniret unde sibi molestiam ingereret. Post modicum temporis filia imperatoris iouiani apud constantinopolim a demonio uexabatur: clamante immundo spiritu per os puellae: nunquam se egressurum de corpore illo: nisi presente episcopo Beminiiano. Quem imperator hec audiens per nuncios ubique requiriti fecit eum tandem citra mare adriaticum habitare comparuit. Ad quem imperatoris nuncios uenientes: itineris causam exponunt: et ut ad filiam principis liberandam venire dignetur instanter deposcunt. Quos sanctus se usque ad litus maris preire mandauit: et ad urbem uenies ciues suos in domino confortauit: eisq; benedicens abiit: et uenies ad litus maris imperatoris nuncios se prestolantes inuenit. Ascendens ergo nauim: et constantinopolim nauigantes: exorta subito tempestate valida nauis conuulsatur: mare procelosum cunctis interitum comminatur. Beminianus non dormitans: a nauis excitatus. Qui surgens oratione ad dominum fudit: moxq; tempestatem sedauit: ventosq; ante prospero constantinopolim usque deuenit: ubi ab imperatore honorifice susceptus filiam eius consecram a demonio liberauit: multosq; languentes ab infirmitatibus diuersis curauit. Cui imperator tertium euangeliorum auro ornatum: et calicem gemmatum ac pallium preciosum obtulit: et ipsius benedictione percepta magno illum cum honore ad propria remisit. Postquam autem ad ecclesiam suam reuersus esset: et ab attila hunorum rege italia vastaretur: dum ad ciuitatem mutine attila deuenisset: occurrit sibi episcopus: et ab eo quis esset interrogatus: se seruum dei fore professus est. Cui cum attila risidisset: se esse flagellum dei: qui seruos dei merito flagellaret: episcopus in christo confisus: ianuas ciuitatis huius aperiri iussit: offerens se cum eius populo paratum recipere: quicquid illi dominus facere permisisset. Qui ab una porta usque ad aliam per mediam ciuitatem transeuntes uti per eam pericula discurrerent: tali adeo cecitate percussi: ut sine alicuius lestone egredierentur uia cui et confusi: ubique quidem plateas et uicos percurrerent. domos non uenia minime conspicientes. His et alius clarus miraculis uir sanctus ad dominum celesti uoce uocans infirmitate per dies plures corripit: et ad extrema uenies spiritus eius exequie celebrarent: beatus seuerus archiepiscopus rauenas eadem hora missam celebrans: legere sub diacono epistolam in spiritu rapit: et completa lectione post mora aliquam a ministris excitatur. Qui erectus ministros qui se excitauerant re-

darguit: dicens se exequiis fratris eius geminiani episcopi nup defuncti interfuisse: et eius aliam domino comedasse: ac corpus in tumulo collocasse: et cum benedictione uellet dare populo excitatum fuisse. Qui die norates et horam multam miserunt: et oia ut seuerus dixerat: ibidem re uera corrigisse inueniunt. Ad cuius tumulum multa miracula demonstrare dignatus est. Cui successit theodolus quidam ambrosij discipulus: qui supra sancti tumulum ecclesiam edificauit. Ad quam dum die eius anniuersarii festi mutineci. populus conuenisset: subito flumio inundare adeo aqua excreuit: ut ciuitate tota et domos occuparet: usque ad ecclesie superiores fenestras excreceret. Que tamen domino miraculo per ianuas uel fenestras ecclesie minime introbar: sed quasi murus solidus in seipsum persistebat. Et cum populus siti affligeret: celus ad ianuas uenies aquam hauriebatur: et ex ea potum sumebatur. Que haurire quidem ut aqua poterat: sed defluere ut aqua nequibat. Quis uero autem sanctus in christo. iij. kal. februarij.

De sancto Bartholoeo episcopo. Cap. lviij.

Bartholoeus episcopus hierosolymitanus

lymorum sanctissimus fuit: de quo miracula plena fide gesta narrantur: quae in christo pressus ois uirtute sanctitate preclarus: ultimo in pace uitam finiuit. iij. kalen. februarij: ut dicitur ad.

De sancta Bathylde regina. Cap. liij.

Bathylde regina maritima

terlotharij imperatoris corbeie et calalae monasteria construxit. Fuit autem de clara psapia saxonum: uita et sanctitate conspicua. Hec die quadam deliciis egressa: dum iuxta litus maris spataretur: a transmarinis saracenis rapta et ad syrie partes delata est. Et post aliquod tempus ab hercanoaldo gubernatore palatii imperialis precioredepra: ab eodem in franciam reducta est. Cui autem hercanoaldi defuncta esset: et ille bathylde in coniugium assumere uellet: illam nubere recusaret: in despectu habitus occulte fugam arripuit: et aliquibus annis in heremo latitauit: processu non temporis reperta: que esset agnita: a rege francozum dagoberto uxor carente ob elegantiam eius pulchritudinem in ipsam deducta est. Que tempus opportunum cognoscens per manus genesij abbatis multas eleemosynas lateenter fecit: et pestem simoniacae regem ad eius instantiam id agente de gallia extirpauit. Quae autem seditione inter francozum reges et rege clodoueo propter seditionem interfecto: ipsa in monasterio calaz religionis habitum sumpsit: et multa humilitate deo seruire cepit. Naz sicut una ex ministris seminis ipsius cenobii oblita generositate hebdomadam suam in mense et coquina et ceterorum villoribus officijs adimplebat. Ubi post laudabilia sanctitatis opa in pace quiescit. iij. kalen. februarij.